

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Moji milí,

znovu nám nastala „doba příhodná a čas spásy“, jak nám to připomíná o Popeleční středě svatý Pavel ve druhém čtení z listu Korinťanům. Hned se nabízí otázka, v čem je její příhodnost a spásnost. Je nějaká doba vhodnější než jiná, lepší než jiná? Kazatel říká, že všechno pod sluncem má svůj čas. U Boha je pořád „ted“, a tak i my můžeme vnímat svůj život jako neustálé „ted“. Myslím, že by velmi pomohlo přijetí jednoduché pravdy, že čas nám dává Bůh. Ten sám žije takzvaně „ve věčnosti“, kterou si možná neumíme představit. Ale zkusme se na Boží věčnost dívat jako na jedno velké „ted“. Najednou se s Bohem v tom našem malém a stále se opakujícím „ted“ setkáváme. Kdykoli a pořád. Nepomohlo by to trochu zabrzdit naši rozběhanost (především myšlenek)? Zjištění, že Bůh nám dává čas k tomu, abychom ho trávili s ním, je podle mého soudu opravdu oblažující. A právě k tomu je tu postní doba. A třeba vánoční, adventní nebo velikonoční. Bůh chce, abychom zakoušeli jeho přítomnost v našich životech, ale my máme moc, nebo málo času. Tak nám tedy přichází takzvaně do cesty postní doba a my v ní máme jakýsi podpůrný důvod k zastavení, zamyšlení, setkání se s Bohem v modlitbě, v odříkání si všech možných náhražek a také v druhých lidech.

Z obsahu

- Velikonoce 2012
- Program farnosti
- Dominik Duka kardinálem
- Vybíráme z kroniky
- Pro děti
- Z farní knihovny

Bůh je opravdu láska. A kdo zůstává v lásce, zůstává v něm. Tak často můžeme v postě slyšet, jak nás vyzývá, abychom se jedni ujímali břemen druhých. To je půst, který se líbí Hospodinu. Zcela jistě to není jen nějaká nadstavba, jedna z postních aktivit, ale právě vlastní jádro postu. Zůstávat s Bohem je smyslem našeho života, prožívaného v čase. To znamená zůstávat v lásce – milovat. To není samozřejmé. Ani na ty nejbližší často nemáme čas a odbýváme je s tajnou myšlenkou, že někdy v budoucnu to doženeme. Zase se chytáme do pastí naší iluze, že s časem můžeme manipulovat.

Bůh nám dává náš čas k tomu, abychom se s ním mohli sejít a být s ním „co nejdéle“ – pořád. Ať už přímo – skrze modlitbu, nebo v lásce ke svým bližním.

K tomu vám všem ze srdce žehnám.

Váš otec Karel

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

„A když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby měli před lidmi vzhled, že se postí. Skutečně, říkám vám: Ti už svou odplatu dostali. Když se však postíš ty, pomaz si hlavu a umyj si tvář, abys ne před lidmi měl vzhled, že se postíš, nýbrž před svým Otcem ve skrytosti – a tvůj Otec, který vidí i to, co je skryté, ti to odplatí.“

(Matouš 6,16-18)

U Židů býval povinný jeden půst v roce, v Den smíření. (Den smíření – Jom Kippur- je jedním z největších židovských svátků a vrcholí jím deset dnů pokání, konaného v září až v říjnu. Vznikl z kultického rituálu chrámu, od doby jeho zničení se stal v r. 70 po Kr. nejprávnějším dnem postu a pokání s prosbou o odpuštění hříchů.)

Později si Židé připomínali posty i tragické dny národa – čím delší byly dějiny židovského národa, tím více přibývalo katastrof, pohrom, a tedy i postů. Předáci vyvoleného národa, rádoby rytíři židovské ctnosti, se trýznili dvojnásob v domnění, že si teatrální podívanou vyslouží zásluhy u Boha i obdiv národa. Neskutečnosti nezískali ani jedno, ani druhé. Přitom se pozorným studiem Starého zákona mohli poučit o tom, co se postem vlastně rozumělo- slovy proroků promlouval Bůh, který přikazoval, aby si jeho lid roztrhl srdce, a nikoli oděv.

Jak jsme na tom s postem dnes my, Boží obec? Mnozí z nás se tohoto slova děsí – připomíná jim určitý druh povinnosti, kterou je potřeba neodkladně a za každou cenu splnit. U někoho může vyvstat pocit, že půst znamená určité omezování jeho osobní svobody, což si nemůže přece nechat líbit. Z těchto protikladných postojů pak vyplývá jednak strach, a jednak jakási revolta. Strach, který se mnohdy může změnit až v pohrdání vlastní tělem, které je tolik typické pro anorektika. Revolta, která může připomínat pohrdavý a přezíravý postoj předáků židovského národa vůči Ježíšovi. Tím třetím postojem může být chlubení se a vytahování se, jak se postím, nebo jaká postní předsevzetí si chci dát – podobné plány má spousta lidí na Nový rok, ale pak zjistí, že přecenili své síly, že nemají chuť, že to nedokážou...

Bůh po nás nežádá v postu žádné obrovské oběti, velmi dobře ví, na co má každý z nás.

Anselm Grün říká: „Půst není samoučelný, nemá být brán izolovaně, nýbrž předem ve spojení s modlitbou. Půst je modlitba konaná tělem i duší. Půst je křikem našeho těla po Bohu, křik z propastné hlubiny, v níž se setkáváme se svou nejhlubší bezmocí, zranitelností, nenaplněností a v níž celou svou bytost necháme padnout do propasti Boha.“

Bohuslav Zezula

■ Co je pravda?

...Kaifáš vstal, napřimil se ve svém kněžském hávu a kuželovité čepici, ukázal přísně na Ježíše a řekl: „Nic neodpovídáš na to, co tito lidé proti tobě vypovídají?“

Ježíš však mlčel a nic neodpověděl. Nejvyšší velekněz stále ještě stál. Bude-li obžalovaný nadále odmítat výpověď, velerada ho propustí. Zvolal proto zoufale a téměř prosebně: „Zapřísahám tě při živém Bohu, abys nám řekl, zdali jsi Mesiáš, syn Boží?“

Ježíš se však v této nejnebezpečnější chvíli rozhodl promluvit, a tak zachránil Kaifáše před pohromou. „Tys to řekl,“ odpověděl zděšenému veleknězi. „Ale já vám říkám: Od této chvíle uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a jak přichází v nebeských oblácích.“ Veleknězi se nesmírně ulevilo. Když všechno selhalo, Ježíš se odsoudil sám...

Pravda vyšla nyní najevo- Ježíš se veřejně přiznal k tomu, že je Boží syn, a proto musel zemřít. Řekl pravdu, kterou nebyli představitelé židovského národa schopni přijmout - po dobu 3 let mohli sledovat Ježíšovo vystupování, být svědky jeho zázraků, kdy uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, ale ani to jim nestačilo. Nestačilo jim ani to, že se Ježíš přiznal bez důkazů - aby se soudci ubezpečili, že nemají co dočinění s Božím synem a Mesiášem podle svých vlastních představ, začali jej tito důstojní kmeti urážet, protože vycházeli ze svého předpokladu, že Boží syn by si takové chování nenechal líbit.

„Ty jsi židovský král?“ otázal se Pilát Ježíše. „Ano, já jsem král!“ řekl Ježíš a uvedl tím vladaře do ještě většího zmatku. „Já jsem se proto narodil a proto přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“

Na Pilátových rtech se objevila křivka pohrdání. „Co je to pravda?“ odsekl.

Pravda však byla úplně jiná: zákon a morálku porušovali sami ti, kteří Ježíše odsoudili: velekněz Annáš, jeho zeť Josef Kaifáš a Pilát Pontský.

Annáš působil ve funkci nejvyššího představitele duchovního života země v letech 6 – 15 po Kristu. I když jej Římané sesadili, protlačil postupně do pozice velekněze pět synů a nakonec svého zetě Kaifáše. (Ani židovské prameny se o Annášově rodině nevyjadřovaly lichotivě: v Talmudu se objevil doslova výkřik prokletí: „Jakým neštěstím byla rodina Annášova! Buď proklet její hadí sykot! Sami bývali velekněžími, jejich synové pokladníky, jejich zeťové veliteli chrámové stráže, jejich sluhové týrali lid svými holemi.“)

Takové jednání se dá označit jako zneužívání pravomoci veřejného činitele, které bývá vždy spojováno s nezákonným obohacováním se a korupcí.

V Ježíšově procesu se pak dopustili dalšího vědomého, a to závažného porušení zákona: Soudili jej v noci, což Zákon zakazoval. Nikdo se Ježíše předem nezeptal, zda a jak se chce hájit. Vynesli rozsudek smrti ve stejný den, kdy byl proveden výslech – i toto zakazoval Zákon. (Z toho všeho vyplývá, že soudní proces byl zmanipulovaný a že na lavici obžalovaných by měli být správně veleknězi Annáš a Kaifáš.)

Je pravda, že zákon porušoval i římský prokurátor, Pilát Pontský - užil například židovského chrámového pokladu k vybudování vodovodu. Stavba byla sice přínosná pro město Jeruzalém, ovšem na druhé straně se jednalo o krádež.

Římský prokurátor selhal i ve svém úřadu, když ustoupil zfanatizovanému davu: „Vašeho krále mám ukřižovat?“ „Nemáme krále, ale jen císaře!“ (Zde si obě strany vyměnily politickou úlohu, neboť Židé byli k císaři loajálnější než sám vladař, císařem osobně ustanovený.)

Ježíš se naposled zvedl k hlavě kříže. „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“ Z jeho úst pak zazněl poslední výkřik: „Dokonáno je!“ Jeho tělo se svezlo dolů. Ježíš se vzdal smrti.

Ježíš přišel na svět, aby zemřel. A to nejen za Židy nebo za pohany, ale za celé lidstvo. Původní (starou) smlouvu však během staletí představitelé židovského národa překroutili a vykládali si ji po svém – původní pravda se úplně vytratila. Proto musel být položen základ nové smlouvy, a to se stejným lidem.

Tato nová smlouva počítala, počítá a bude počítat s každým jedincem. Ten, který ji s námi uzavřel, ji nikdy nevyproví, ani ji nebude nikdy dodatečně upravovat. Dnes sice existuje spousta odborníků na všechno i na smlouvy obchodní, právní, pojistné apod., ale pouze jeden (Ježíš) nám dokáže poradit s naším, mnohdy zkaženým životem. To je ta Pravda.

Bohuslav Zezula
(čerpáno z knihy Den, kdy zemřel Kristus)

■ ■ ■ VELIKONOCE 2012

pondělí	2. 4.	18.00 – mše svatá
úterý	3. 4.	18.00 – mše svatá
středa	4. 4.	18.00 – mše svatá
čtvrtek	5. 4.	Zelený čtvrtek
		18.00 – mše svatá na památku Večeře Páně adorace do 24.00
pátek	6. 4.	Velký pátek
		15.00 – Modlitba křížové cesty 18.00 – Velkopáteční obřady možnost adorace od 8.00 do 21.00
sobota	7. 4.	Bílá sobota
		8.00 – Hodinka četby a Ranní chvály v kostele 8.30 – Effata katechumenů 9.00 – nácvik liturgie 17.00 – Nešpory možnost adorace od 8.00 do 17.00 20.00 – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
neděle	8. 4.	Hod Boží velikonoční 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00 – mše svatá
pondělí	9. 4.	Pondělí velikonoční
		9.00 a 18.00 – mše svatě

■ Příležitost ke svátosti smíření

pondělí	2. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 20.00
úterý	3. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 20.00
středa	4. 4.	10.00 – 12.00	14.00 – 20.00
čtvrtek	5. 4.		14.00 – 18.00

Rádi navštívíme vaše nemocné, kteří nemohou přijít do kostela. Stačí některého z nás požádat.

P. Karel Kočí, P. Vladimír Kalík

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ Duchovní obnova

Duchovní obnova pro farnost se uskuteční v sobotu před Květnou nedělí – **31. března od 9.00**. Obnovu povede P. Mgr. Stanislav Příbyl, generální vikář litoměřické diecéze. Hlídní dětí bude zajištěno. Podrobný program bude upřesněn na nástěnkách v kostele.

Všichni jste srdečně zváni.

■ Setkání mladých pražské arcidiecéze

V sobotu **31. března od 9.00 do 18.00** hodin v Saleziánském středisku v Praze – Kobylisích se uskuteční oslava Světového dne mládeže v Pražské arcidiecézi. Všichni mladí jsou na tuto akci srdečně zváni. Bližší informace jsou na webu Signály.cz

■ Svátost biřmování

V neděli **22. dubna** navštíví naši farnost pan kardinál Dominik Duka, aby při mši svaté v 10.30 hodin udělil svátost biřmování těm, kteří se na přijetí této svátosti připravovali. Po mši svaté bude následovat setkání s panem kardinálem ve farním sále.

■ Svátost nemocných

Svátost nemocných se bude v naší farnosti udělovat při všech mších svatých v neděli **29. dubna**.

Tato svátost nemocnému uděluje zvláštní milost, která mnohem intimněji spojuje nemocného s Kristovým utrpením; dává mu posilu, pokoj, i odvahu a také, je-li nutné, i odpuštění hříchů jestliže se nemocný nemohl vyzpovídat. Chce-li Bůh, umožňuje tato svátost tělesné uzdravení. Před přijetím svátosti nemocných je třeba jít ke zpovědi. Stačí, pokud byl dotčený v době před Velikonocemi.

Kdo k ní může přistoupit: Věřící, který se v důsledku nemoci nebo pozvolným stářím začíná dostávat do nebezpečí smrti. Tentýž věřící ji může také přijmout vícekrát, když dochází ke zhoršení nemoci nebo když na něj přijde jiná těžká nemoc. Tedy může ji přijmout i ten, kdo ji přijal v loňském roce. Rozhodnutí, zda ji přijmout nebo ne, je na vás. Kdo by potřeboval radu, může se poradit s kněžími.

■ Příprava dětí na první svaté přijímání

Příprava bude tradičně probíhat od Velikonoc do konce května, a to každý pátek od 16.00 hodin. Zároveň s přípravou dětí bude probíhat setkání s rodiči. První setkání bude v pátek **13. dubna**. Samotné první svaté přijímání se uskuteční v neděli **3. června** při mši svaté v 10.30 hodin.

■ ■ ■ ZPRÁVY

■ ■ POCTA ARCIBISKUPSTVÍ PRAŽSKÉMU

Od pátku 6. ledna 2012 je Dominik Duka kardinálem. Jmenoval jej papež Benedikt XVI. na závěr mše svaté při příležitosti slavnosti Zjevení Páně ve Vatikánu. Podle Kodexu kanonického práva bude členem sboru, který v případě potřeby volí nového papeže.

Papež Benedikt XVI. ocenil přínos nejvýše postaveného muže v hierarchii českých katolíků, z jeho rozhodnutí se z Dominika Duky stal kardinál.

Papež Dominika Duku jmenoval na závěr mše na Svatopetrském náměstí ve Vatikánu, kterou sloužil při příležitosti Zjevení Páně. Společně s ním bylo jmenováno dalších 22 nových kardinálů.

V sobotu 18. února 2012 pak převzal Dominik Duka oficiálně ve vatikánské bazilice sv. Petra z rukou papeže Benedikta XVI. jmenovací dekret a kardinálské symboly, což jsou červené solideo (malá kulatá čepička), čtverhranný červený biret a kardinálský prsten se symboly sv. Petra a Pavla a Panny Marie.

Je to symbolický den, neboť 18. 2. 1965 jmenoval papež Pavel VI. novým apoštolským administrátorem v Praze biskupa Františka Tomáška, dosavadní pražský arcibiskup Josef Beran byl povýšen do kardinálského sboru a musel odjet trvale do Říma, čímž se začala postupně normalizovat domácí scéna katolické církve v bývalém Československu.

Pražští kardinálové

- Jan Očko z Vlašimi (1364 – 1379)
- Zbyněk Berka z Dubé (1592 – 1606)
- Arnošt Vojtěch hrabě z Harrachu (1623 – 1667)
- Bedřich Josef kníže Schwarzenberg (1849 – 1885)
- František de Paula hrabě Schönborn (1885 – 1899)
- Lev Skrbenský, svobodný pán z Hříště (1899 – 1916)
- Karel Kašpar (1931 – 1941)
- Josef Beran (1946 – 1969)
- František Tomášek (1977 – 1991)
- Miloslav Vlk (1991 - 2010)
- Dominik Duka (2012)

Vzhledem k tomu, že kardinál Miloslav Vlk oslaví letos v květnu 80. narozeniny, nebude se již moci účastnit volby papeže. Toho při konkláve volí pouze kardinálové mladší osmdesáti let.

■ Mons. ThLic. Dominik Jaroslav Duka OP

Narodil se 26. dubna 1943 v Hradci Králové a vyrůstal v rodině vojáka z povolání, který se účastnil zahraničního odboje a v roce 1944 jako člen vládního vojska odešel s P. Jiřím M. Veselým OP do Itálie a přes Švýcarsko do Anglie, kde do konce války bojoval v Československé zahraniční armádě. V 50. letech byl vězněn spolu s důstojníky západní fronty.

Jaroslav Duka absolvoval školní vzdělání v Hradci Králové, v roce 1960 maturoval na Gymnáziu J. K. Tyla. V dalším studiu mu z kádrových důvodů bylo zamezeno. Pracoval v hradecké továrně ZVÚ (1960–1962) a vyučil se strojním zámečníkem. V letech 1962 – 1964 absolvoval základní vojenskou službu a vrátil se na své pracoviště.

V roce 1965 byl po dlouhých průtazích na odvolání přijat ke studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. 5. ledna 1968 vstoupil tajně do – na území Československa zakázaného, ilegálně žijícího – dominikánského řádu a přijal řádové jméno Dominik. 6. ledna 1969 složil časné sliby. 22. června 1970 přijal kněžské svěcení z rukou kardinála Štěpána Trochty a pět let působil v duchovní správě v pohraničních oblastech pražské arcidiecéze: Chlum svaté Máří, Jáchymov a Nové Mitrovce (dnes jde o oblast diecéze plzeňské). 7. ledna 1972 složil slavné sliby v dominikánském řádu.

V roce 1975 mu byl odňat „státní souhlas k duchovní správě“, pracoval pak patnáct let jako rýsovač v továrně Škoda-Plzeň. Intenzivně žil ilegální řádový život a věnoval se studiu. Od roku 1975 do roku 1986 byl vikářem provinciála a v letech 1976 – 1981 magistrem kleriků. Současně spolupracoval na zřízení tajného řádového studijního centra a organizoval náboženskou činnost mladé generace na celém území Československa. V roce 1979 získal licenciát teologie na Papežské teologické fakultě sv. Jana Křtitele ve Varšavě.

V roce 1981 byl odsouzen za trestný čin maření státního dozoru nad církvemi podle § 178 trestního zákona 218/49 Sb. Patnáct měsíců byl vězněn v Plzni-Borech za řádovou činnost, organizování studia dominikánských kleriků, samizdat a spolupráci se zahraničím. V roce 1986 byl Magistrem Řádu dominikánů jmenován provinciálem Československé dominikánské provincie a byl jím až do roku 1998. Po listopadu 1989 byl předsedou Konference vyšších řeholních představených v ČR a viceprezidentem Unie evropských KVŘP (1992 – 1996). Přednášel jako odborný asistent bibliktiku na Teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a v letech 1990 – 1998 byl členem Akreditační komise při vládě ČR.

6. června 1998 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován 24. sídelním biskupem královéhradeckým a 26. září 1998 přijal biskupské svěcení z rukou arcibiskupa Karla Otčenáška a spolusvětitelů kardinála Miloslava Vlka a apoštolského nuncia arcibiskupa (dnes kardinála) Giovanniho Coppy v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové.

Navázal na velkorysou činnost a projekty svého předchůdce arcibiskupa Karla Otčenáška. Sv. Vojtěcha navrhl za třetího patrona diecéze. Založil Diecézní teologický institut a církevní gymnázium ve Skutči. V roce 2002 svolal druhý Diecézní eucharistický

kongres. Za jeho působení byla dokončena rekonstrukce Nového Adalbertina, v jehož areálu byla vybudována nová Biskupská knihovna v sala terreně. Též byla rekonstruována historická Biskupská knihovna Biskupství královéhradeckého v rezidenci původně založená biskupem Trautmannsdorfem. 10. listopadu 2004 vydal nový statut a jmenoval nové kanovníky Katedrální kapituly při chrámu Svatého Ducha v Hradci Králové. Svatým otcem byl 6. listopadu 2004 jmenován apoštolským administrátorem diecéze litoměřické. Tuto funkci vykonával do 22. listopadu 2008. V letech 2007–2008 organizoval oslavy 700. výročí katedrály Svatého Ducha, kterému předcházela rekonstrukce vitráží a interiéru katedrály, včetně liturgické úpravy. V letech 2008 a 2009 inicioval „Týden vzájemného poznávání a porozumění“, pastorační aktivitu velkých měst mezi věřícími napříč konfesemi a hledajícími. K 1. červenci 2009 založil Diecézní církevní soud. Královéhradeckou diecézi spravoval jedenáct let, systematicky vypracoval a naplnil diecézní Sedmiletý pastorační program s přípravou pastorace diecéze v novém století.

13. února 2010 byl Svatým otcem Benediktem XVI. jmenován 36. arcibiskupem pražským. Pražskou arcidiecézi slavnostně převzal při mši svaté v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha dne 10. dubna 2010.

V letech 2000–2004 byl místopředsedou České biskupské konference. Dne 21. dubna 2010 byl zvolen předsedou ČBK.

Je držitelem řady vyznamenání a uznání. 28. října 2001 byl vyznamenán prezidentem republiky Medailí I. stupně za zásluhy o Českou republiku a 2. června 2003 mu byl udělen ministrem obrany České republiky Záslužný kříž II. stupně a 3. června 2008 ministryní obrany České republiky Záslužný kříž I. stupně. 20. června 2007 byl vyznamenán Velkým křížem „Pro Piis Meritis“ Suverénního řádu Maltézských rytířů.

Je široce zapojen do společenského a kulturního života. Je členem Etického fóra ČR, Vědeckých rad KTF UK Praha, Technické univerzity Liberec, Univerzity Hradec Králové, Lékařské fakulty UK HK, je předsedou správní rady Českého katolického biblického díla, členem Centra biblických studií, členem Konfederace politických vězňů, šéfredaktorem *Salve – revue pro teologii, kulturu a duchovní život*, členem redakce *Mezinárodní katolické revue Communio* a čestným předsedou Rodiny sv. Zdislavy o. s.

Z jeho rozsáhlé bibliografie vynikají monografie: *Zápas o člověka, Úvod do studia Písma svatého, Škola vnitřní modlitby, Úvod do teologie*. Mimořádný vědecký význam má jeho autorský podíl a třicet let trvající organizační práce na překladu *Jeruzalémské bible* do češtiny (která vyšla v roce 2009). V době nesvobody publikoval v samizdatu zahraniční studie, články v *Sursum*. Nyní publikuje v *Salve – revue pro teologii, kulturu a duchovní život*, v *Monitoru*, vedle toho je autorem desítek článků v domácích i zahraničních sbornících, časopisech, odborných i popularizujících, a v denním tisku.

■ ■ PODĚKOVÁNÍ

Milí, děkuji srdečně za vaši štědrost, s níž jste přispěli na dar k mým narozeninám loni na sv. Štěpána. Kdo jste tehdy nemohli přijít na oslavu, zastavte se prosím v sakristii, mám pro vás maličkost. Díky.

Váš v Kristu

Jiří Hrdý

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 3. prosince 2011 dopoledne proběhla v naší farnosti adventní duchovní obnova, kterou vedl P. Miloslav Kabrda, SDB, toho času spirituál pražského kněžského semináře.

Obnova začala v 9 hodin. Sestávala ze dvou přednášek a mše svaté, takže konec byl v poledne. P. Kabrda zaujal svým přirozeným projevem. Během obnovy padlo tolik myšlenek, že si každý jistě odnesl ty, které potřeboval. Mně osobně utkvěly v paměti tyto:

- Co s námi neprojde branou smrti, nemá cenu.
- Ve vztahu k Bohu nejde jen o přátelství či kamarádství. Je třeba mít také bázeň (ne strach) před Hospodinem a dávat ji najevo.
- Za komunistů jsme měli nepřítelů vnějšího a čitelného. Dnešním hlavním nepřítelem je nepřítel vnitřní a těžko čitelný: diktatura slasti.
- Na cestě ke svatosti je třeba začít těmito prostými, byť nesnadnými kroky: 1) oprostít se od těžkých hříchů, 2) lehké hříchy nekonat pravidelně.
- Bůh sídlí i v té nejniternější komnatě hradu v našem nitru. Pro setkání s Ním nemusíme jezdit na masové akce či pouti - stačí se ztišit.
- Máme to štěstí, že patříme mezi ty šťastné dvě procenta lidstva, která mají dostatek. Jaký je náš vztah k majetku?

Chtěl bych velmi poděkovat paní Lídě a jejím pomocnicím Aničce a Petře za hlídání našich dětí.

Jediné věci jsem se podivil. Že nás přišlo tak málo.

Petr Šimůnek

Rekolekce v naší farnosti probíhala v adventní době za účasti pátera Miloslava Kabrdu, spirituála kněžského semináře. Rekolekcí se rozumí rozjímaní spojené se svátostí smíření a zintenzivnění duchovního života. V přednášce pátera Kabrdu byla snaha osvětlit velikost Boha a cestu, po které by křesťan měl jít. Několik zajímavých myšlenek uvádím v následujících větách:

- před Bohem bychom měli stát v úžasu a vyznávat Boha Stvořitele, na kterém jsme plně závislí
- denně bychom si měli uvědomovat cíl modlitby, úctu k Hospodinu, lásku, ale ne strach a bázeň
- v době, ve které žijeme, nám nehrozí žádná totalitní moc, ale lákadlo slasti
- člověk je to, co s ním trvale zůstává – to, co s ním projde branou smrti
- ne peníze, moc, majetek, ale obětavá láska – Ježíš z lásky k nám zemřel na kříži
- vrcholem plnění Boží vůle je ochota k oběti
- každým skutkem, nejen myšlenkou, prohlubujeme svou víru
- svatá Terezie z Avily nás učí, abychom si přijímáním svátostí a dobrými skutky budovali neviditelné mosty do Božího království
- Bůh chce, abychom vše dělali svobodně a dobrovolně
- k překonání pádů nás vede církev, modlitba, svátost

Marie Beková

■ ■ MASOPUSTNÍ KARNEVAL

V sobotu 21. ledna odpoledne uspořádala naše farnost tradiční masopustní maškarní karneval v tělocvičně ZŠ Barikádníků. Asi žádný malý účastník se nenechal odradit hustým sněžením, neboť se sešla spousta masek: nechyběly princezny, víly, Spidermani, Batmani, ba ani spanilá Zlatovláska či rytíř v brnění!

Letošní karneval byl uspořádán v duchu známého Millerova Krtečka. Každý účastník v masce dostal knížečku, do které sbíral razítka za splněné úkoly. Děti prokazyvaly jak svou zručnost, tak i rozličné vědomosti. Po splnění všech úloh na každého čekala (nejen) sladká odměna. Nakonec se sborovým přednesem básničky popřálo krtečkově kamarádce Myšce, která slavila narozeniny. Myška dostala také dort, o který se s dětmi rozdělila. Na závěr se vyhlašovaly nejlepší masky. Vítězem se stala obří muchomůrka. Karneval vyvrcholil radostným rejmem masek doprovázeným hudbou.

Děkujeme všem, kteří přispěli k tak pěkné akci, především maminkám z Mateřského centra a mládeži, a doufáme, že si to užili nejen malí, ale i velcí farníci a jejich přátelé.

Antonín Čermák

■ ■ MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

V pondělí 5. prosince 2011 pro všechny holky a kluky konečně nastal dlouho očekávaný večer. Farní divadlo Miriam tradičně zaplněné až po střechu, včetně mých dvou ratolestí, napjatě vyhlíží hlavního aktéra a jeho doprovod.

Konečně dorazil Mikuláš s anděly a čertem a besídka začíná. Při hudebním vystoupení rodiny Nejedlých si říkám, jak je obdivuji, že se dokážou takto sehrát a domluvit. Přece jenom to není úplný standard v každé rodině takto společně veřejně vystupovat. Program je pestrý, děti v hledišti zpívají, dostávají oříšky, aby mohly ťukat do rytmu, a těší se na příchod Mikuláše.

I jako rodič si besídku užívám, jelikož se mi promítají podobné zážitky z dětství a hezký pocit, že i mé děti mohou něco takového zažít, a hlavně společně s kamarády z naší farnosti.

Finále večera je krásné, odvážné děti recitují a hlavně dostávají vytoužené dárky. Čert letos nakonec tolik nevyděsil, jak jsme se obávali, a můj syn už mluví o tom, jak se těší na další mikulášskou besídku.

Lenka Ondrušáková

■ ■ JARNÍ PRÁZDNINY NA FAŘE V ROKYTNICI

Příjezd

Po výstupu z autobusu, v kterém jsme strávili pár hodin, nám bylo oznámeno, jak budeme ubytováni. Vyzvedli jsme si zavazadla a rozešli se do svých pokojů. Někteří si vybalili věci do skříní, jiní si je nechali v batohu, převlékli se do oblečení na ven a vyrazili na výlet a na rozřazovací hru. Večer – po „dušestravě“ – jsme byli obeznámeni s tím, že nás bude letošními horami provázet příběh Josefa Egyptského, syna Jákovova.

První den

Po relativně klidném budíčku, jsme vstali a šli na snídani a jelikož byla neděle, chystali jsme se do kostela, zatímco pár lidí si šlo do půjčovny pro lyžařské vybavení. Mezitím jsme se však dozvěděli, že mše svatá je až od dvou hodin odpoledne. Rozhodlo se tedy, že se lyžovat půjde hned. Po zkontrolování lyží a snowboardů, jsme se vydali na sjezdovku. Podle našeho lyžařského umění se rozdělené skupiny rozjely na různě náročné sjezdové tratě. Návrat na faru byl rychlejší než cesta ke sjezdovkám, neboť se na lyžích dalo sjet až před dveře fary. Po obědě jsme šli na mši svatou. Pak nás čekala zajímavá hra, na které jsme coby Josefově potkali Božího muže, jak bylo napsáno v příběhu, a hledali své bratry v nedalekém okolí. Náhle jsme byli přepadeni a „vhozeni“ do studny jako Josef. To spočívalo vtom, že jsme byli vyváleni ve sněhu a následovala pořádná koulovačka s vedoucími. Po večeři následovala opět „dušestrava“, kde nám byla odhalena další část příběhu.

Druhý den

Pondělí už proběhlo v klasickém programu na horách. Po snídani jsme se vydali na lyže a po vydatném obědě následovala táborová hra - Josef slouží Putifarovi a je následně uvězněn. Po hře jsme se vrátili na faru, kde jsme měli večeři, jejíž součástí byla výborná polévka a teplý hlavní chod. Opět následovala „dušestrava“ s příběhem, jak Josef v žaláři vykládá sny svých spoluvězňů, faraónovu číšníkovi a pekaři.

Třetí den

I tento den probíhal jako každý jiný – po snídani jsme se opět vydali na sjezdovky. Následoval oběd a hra, ve které jsme, jakožto faraónovi pekaři a číšníci přenášeli jídlo a pití z místa na místo. U nás to mělo podobu sněhu. Před večeří jsme si pustili film Jak vycvičit draka, pak byla na programu opět „dušestrava“ a následně večerka.

Čtvrtý den

Ve středu jsme šli ráno lyžovat- počasí nám přálo, krásně chumelilo, a tak se jezdilo jedna báseň. Někteří si dokonce vypůjčili snowboardy a učili se jezdit na „prknech“. Následoval oběd a hra na špiony- podle Bible tak Josef označil své bratry, když šli do Egypta žádat o obilí. Večer jsme se všichni vydali do školní tělocvičny hrát vybíjenou, starší pak hráli basketbal.

Pátý den

Ve čtvrtek jsme ještě jezdili na snowboardech. Při hře jsme museli nosit nejmladšího Benjamína, Jákovova mazlíčka, na rukou přes sněhové závěje a pečovat o něj tak, aby se mu nic nestalo a dopravit ho k Josefovi do „Egypta“. Ze sněhu jsme pak stavěli pyramidy.

Po večeři jsme všichni se zaujetím poslouchali pana Čuchala, který byl s námi na horách. Je bývalým reprezentantem v judu a učil nás sebeobraně. Bylo to moc zajímavé a poučné.

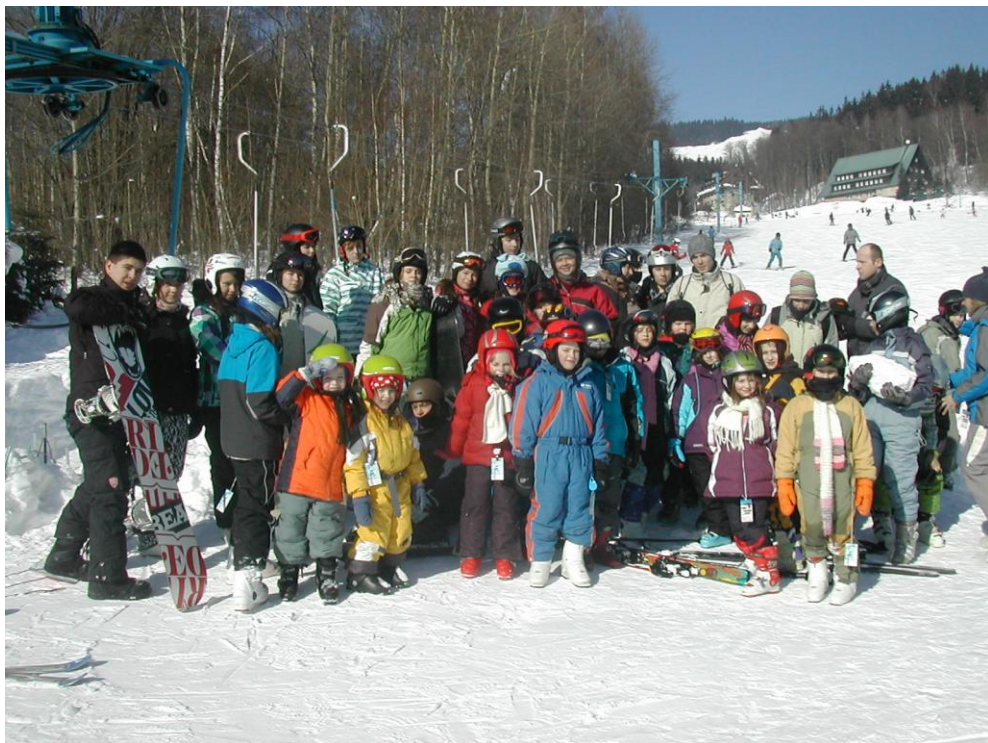
Šestý den

Přestože od rána pršelo, vydali jsme se na sjezdovku a užili si i přes mokrý sníh poslední den na lyžích. Promočení jsme se vrátili na faru, převlékli se do suchého a dali si oběd. Hned nato následovala hra s názvem „Riskuj“, kde jsme si zopakovali příběh a kde se rozhodlo o konečném vítězi všech her. Vyhrálo to družstvo, které během celotáborové hry získalo pro své bratrstvo nejvíce obilí. Rozdaly se odměny a po posunuté večerce se „šlo spát“ – většina si ještě nějakou tu dobu povídala, ale pak už všichni usnuli.

Den odjezdu

Probudili jsme se do krásného dne a po snídani se začalo balit. Namáhavé a dlouhé balení spojené s úklidem proběhlo úspěšně a po naložení všech věcí se autobus rozjel domů. U kostela ve Strašnicích si všichni vzali své věci, rozloučili se a odebrali k domovům, každý svou cestou...

Vojta Procházka

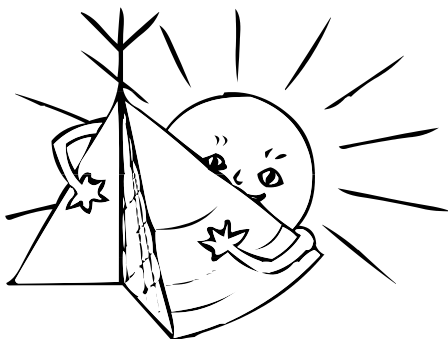
■ ■ ■ ...OD LÍDY

Milé děti,

zde je dopis i s odpověďmi, který jsem vašim jménem poslala panu kardinálovi:

Vážený pane kardinále,

v hodinách náboženství jsme si povídali o Vašem jmenování kardinálem. Máme ale spoustu nezodpovězených otázek, které nás zajímají. Sepsali jsme je a prosíme Vás, zda byste nám na ně, pokud chcete, mohl odpovědět. A pokud dovolíte, rádi bychom potom Vaše odpovědi otiskli pro své kamarády v dětské rubrice našeho farního zpravodaje Vzkříšení.

Proč jste se rozhodl stát se knězem a studovat teologii?

To je Boží hlas.

Kdy jste se rozhodl pro toto povolání?

Ve 14 letech.

Kde jste začal působit jako novokněz?

V roce 1970.

V jakém kostele sloužíte nejraději mši svatou?

V takovém, který je krásný a upravený.

Popište, prosím, jak probíhá jmenování kardinálem od Svatého Otce

Odpovím, až se vrátím.

Chtěl byste být papežem?

Neuměl bych to.

Ministroval jste, když jste byl malý? Od kolika let?

Od 12 let.

Chodil jste na náboženství, když jste byl malý?

Chodil jsem od 1. třídy, tehdy bylo povinné.

Chodil jste rád do školy?

Ne vždycky.

Kolik cizích jazyků umíte a který z nich máte nejraději?

Řádně neumím ani česky. Rád čtu a mluvím německy, francouzsky, někdy se pokouším číst anglicky, španělsky a italsky. A abych se domluvil v nebi, učil jsem se také řecky a hebrejsky.

Jakou knihu máte rád?

Myslím, že by to byl seznam delší než celý váš časopis. Vedle Bible to je určitě Malý princ.

Sportoval jste jako dítě? Jaký sport Vás zajímal?

Představte si, že ano. Například mám rád hokej.

Máte nějakou zkušenost se svým andělem strážným?

Vím, že se mnou má dost práce.

Stýskalo se Vám po učení, když jste se učit nesměl?

Ano, dokonce jsem kvůli tomu byl i ve vězení.

Bavilo Vás dělat řemeslo, které jste se nevyučil?

No omyl, já jsem se vyučil strojním zámečnickem. Ale zámky opravovat neumím.

Pane kardinále, jaké to bylo ve vězení a proč Vás zatkli komunisti?

Jako ve vězení. Díváte se na svět přes mříže. Ale v době komunismu nebylo jisté, kdo je opravdu za mřížemi a kdo před mřížemi. Svoboda nebyla ani ve vězení ani venku.

Když Vás zavřeli do vězení, věděli jste, kdy Vás pustí? Báli jste se, že Vás už třeba nepustí?

Ano, počítal jsem se dvěma roky, ale když vypršely, nebyl jsem si jistý, že to tak opravdu bude.

Znal jste tam někoho z vězňů, měl jste tam kamaráda?

Měl, jednoho. A ten nejznámější mi koncem loňského roku umřel.

Jaké je Vaše oblíbené jídlo?

Halušky nebo chlupaté anebo bramborové knedlíky.

Máte někdy prázdniny? Můžete se jít normálně koupat nebo jít do lesa na houby?

Mám, ale trochu kratší než vy. Občas se hledat houby pokusím, ale mám pocit, že se mi schovávají.

Jakou radu do života byste nám dětem dal?

Nebát se. Také se občas pomodlit. A nezapomínejte, že Pán Bůh vás má rád.

Milý pane kardinále, děkujeme za Vaše odpovědi a už se moc těšíme, že nás brzy ve Strašnicích navštívíte.

■ ■ A CO SE PRO VÁS, DĚTI, CHYSTÁ?

■ Příprava na první svaté přijímání

začne pro děti i jejich rodiče od Velikonoc, od **13. dubna** do konce května, a to každý pátek od 16 hodin na faře. První svaté přijímání bude v neděli **3. června** při mši svaté v 10.30.

■ Pečení misijních koláčků

V sobotu 24. března od 10 hodin v učebně. Zveme všechny šikovné pekaře a pekařky, malé i velké. V neděli 25. března budou děti po všech mších svatých nabízet své upečené koláčky za dobrovolný příspěvek. Výtěžek pošleme jako každoročně na Papežské misijní dílo dětí – děti pomáhají dětem.

■ **Křížová cesta s dětmi**

V úterý 27. března od 17 hodin v našem kostele. Děti, připravte si doma zajímavé ztvárnění některého ze zastavení křížové cesty a přineste s sebou. Zkuste tentokrát třeba to, které si minule nikdo nevybral. Všechno jako každoročně vystavíme v kostele.

■ **Postní sv. zpověď' dětí**

Úterý 3. a středa 4. dubna od 17 hodin, po náboženství.

■ **Loutkářská dílna**

Zelený čtvrtek 5. dubna od 10 hodin ve farním sále zveme na výtvarnou dílnu s panem Tausingerem. Kdo přijde, měl by se prý naučit písničku a zahrát si divadlo!

■ **Křížová cesta na Petříně**

Velký pátek 6. dubna dopoledne se půjdeme nejen s dětmi pomodlit křížovou cestu na Petřín. Modlitbu povede pan Petr Šimůnek. Sraz v 10 hodin u kostela ve Strašnicích, nebo v 11 hodin u prvního zastavení Křížové cesty na Petříně. Děti přivedeme zase zpět ke kostelu kolem 13. hodiny.

Nezapomeňte na teplé oblečení, případně pláštěnku! Vloni bylo hezky, ale může být i pěkná zima!

■ **Jarní prodloužený víkend**

Od soboty 28. dubna do úterý 1. května plánujeme čtyřdenní výjezd s dětmi na faru v okolí Prahy, místo konání akce včas oznámíme. Připravujeme výlety, hry a nebude chybět ani duchovní program. Přihlášky najdete v sakristii nebo na webových stránkách. Vyplněné je odevzdejte nejpozději do neděle 15. dubna.

■ **Dětský den**

V neděli 3. června odpoledne od 15 hodin na hřišti Střední technické školy v Dubečské ulici, vchod na hřiště je z ulice Nučická, proti lékárně. Dopoledne při mši svaté v 10.30 přistoupí řada dětí slavnostně k prvnímu svatému přijímání a odpoledne všichni společně oslavíme Den dětí už tradičně hrami a soutěžemi. Tentokrát s filmem Václava Vorlíčka Saxana a Lexikon kouzel.

■ **Pouť k Pražskému Jezulátku**

V pondělí 25. června na poděkování za uplynulý školní rok. Od 16 hodin zde bude P. Karel Kočí sloužit děkovnou mši svatou. Sraz před farou v 15 hodin nebo v 15.50 před kostelem Panny Marie Vítězné v Karmelitské ulici.

■ ■ PRÁZDNINOVÉ AKCE PRO DĚTI A MLÁDEŽ

■ Letní přechod Beskyd

Neděle 29. 7. – neděle 5. 8. 2012.

Zveme mládež od 15 do 20 let na letní přechod Beskyd. Přihlášky jsou k dispozici v sakristii, nebo na webových stránkách farnosti. Vyplněné je odevzdejte nejpozději do neděle 17. června v sakristii.

Kryštof Suchý a Vojtěch Pleskot

■ 5. celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou

Úterý 14. 8. – neděle 19. 8. 2012.

Setkání je určeno pro mladé od 14 do 30 let, kteří chtějí prožít několik dní ve společenství mladých lidí. Podrobnosti a přihlášky na www.zdar2012.signaly.cz.

■ Letní dětský farní tábor

Pondělí 20. 8. – pátek 31. 8. 2012.

Na faře v Cizkrajově u Jindřichova Hradce. Přihlášky jsou v sakristii a na webových stránkách farnosti. Vyplněné odevzdejte nejpozději do neděle 17. června.

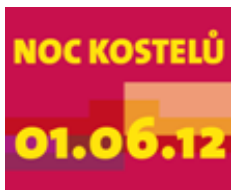

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO FARNÍKY

■ Velký jarní farní úklid

V pátek 25. května od 14 hodin nebo v sobotu 26. května od 8 do 11 hodin. Zváni jsou všichni, kdo mají zájem o čistotu a pořádek v našem kostele. Již předem děkujeme za pomoc.

■ Noc kostelů

Pátek 1. června od 19 hodin i v našem kostele. Hledáme dobrovolníky, kteří by byli ochotni jakkoli pomoci – s organizací, s programem nebo s dobrým nápadem...

■ ■ ■ Z FARNÍ KNIHOVNY

■ ■ KNIŽNÍ OKÉNKO

„Úkolem duchovní četby je usměrnit naše zaměření na Boha, znovu nás pozvednout na rovinu, která poskytuje nezkalený pohled víry. Duchovní četba nám pomáhá odříkat se pozemských myšlenek a bažít po pozemských věcech.

Avšak ze všeho nejdůležitější je nejspíš to, že duchovní četba nás povzbuzuje. Velké pokušení na cestě modlitby je totiž ztratit odvalu.“

Tak se píše na stránkách knihy **Cesta vnitřní modlitby** Wilfrida Stinissena k jednomu ze tří obzvláště důležitých předpokladů pro vnitřní modlitbu – k duchovní četbě. Modlitba je pro křesťana životně důležitá. Proto jsme rádi, že vám z farní knihovny můžeme nabídnout mnoho „pozvednutí“ a „povzbuzení“, kterého je pro modlitbu tolik potřeba. Zmíněná kniha hovoří o tom, že duchovní četba má být především *lectio divina* (četba Bible), tak jak ji konali církevní otcové a jak doposud žije v klášterní tradici. Pokud jste se s tímto termínem ještě nesetkali nebo byste si tuto techniku v rámci onoho zmíněného pozvednutí a povzbuzení rádi osvěžili, nabízíme uvedení do lectio divina Enza Bianchia v knize **Modlit se Boží slovo** či knihu Christophera Haydena **Modlit se s Písmem**. Pro náročnější čtenáře nabízíme **Lectio divina na každý den v roce** v patnácti knihách od G. Zevinyho a P.G.Cabry.

Sebezápor, druhý z důležitých předpokladů vnitřní modlitby, nám zároveň připomíná, že máme před sebou šest týdnů postních příprav na Velikonoce. Tyto dny nám poskytují mnoho příležitostí naplnit chvíle pracovního vytížení i odpočinku „modlitbou tělem i duší“, jak půst nazývá Anselm Grün ve své stejnojmenné knize **Půst**, která poukazuje na nezbytnost postu pro duchovní růst z pohledu nejrůznějších moderních disciplín i z praxe prvotní církve. Pojďte s touto knihou objevit poklad, který se v postu skrývá.

Neděle černá, pražná, kýchavná, smrtelná ...mají tyto lidové názvy něco společného s liturgickým rokem nebo dokonce s dobou postní? Kdo hledá odpověď, jistě ji najde v útlém spisku z roku 1942 **Křesťan v době postní a ve svatém týdnu**, která je přes svůj úctyhodný věk sedmdesáti let a skromný rozsah necelých třiceti stran hodnotným průvodcem postní dobou a má dnešnímu čtenáři mnoho co nabídnout.

Těm čtenářům, kteří již mají v otázce průběhu postní doby a důležitosti postu samotného jasno a chtěli by se odměnit rozjímáním, které by ladilo do prožívané církevní doby, nabízí farní knihovna soubor svatopostních kázání ve Vatikánu Raniera Cantalamessy **My kážeme Krista ukřižovaného** nebo rozjímání Václava Kubíčka **Na břehu věčnosti**.

Nabídka souboru postních rozjímání P.Ladislava Simajchla s příznačným názvem **Zpověď** nám otvírá odstavec nabídek knih a spisků, které nás mohou uvést nebo hlouběji připravit ke svátosti smíření. Od Józefa Augustyna nabízíme na toto téma hned dvě brožurky: **Příprava na svátost smíření** a **Jak se zpovídat** a dále knihu určenou kajícím i zpovědníkům - **Svátost smíření**. Praktické rady ke zpytování svědomí a zpovědi, vysvětlení podstaty zpovědi a inspirativní modlitby k této svátosti nabízí kniha Slavka Barbariče **Dej mi své raněné srdce. Také se neradi zpovídáte?** To není nevhodně osobní otázka zvědavých knihovnic, nýbrž název knihy Petra Koláře. Obsahem této brožury nejsou návody, ale rady. Kniha je uvozena trefnou myšlenkou: „*Zpovídáme se často neradi ne*

proto, že nevíme jak, ale protože nenahlížíme, že by to mělo nějaký opravdový smysl. Teprve když pronikneme k jádru naší nechuti, uvidíme ji v jiném světle a porozumíme jí.“ A **Jak kázal Vianney o svaté zpovědi?** Odpověď najdete také v naší knihovně ve stejnojmenné knížce.

Kdo by chtěl jít na svátost smíření tak trochu z druhé strany, může využít sborníku článků autorů Józefa Augustyna a Aleše Opatrného **Umění zpovídat – svátost smíření z pohledu různých disciplín**, dále příspěvku pro moderní pastoraci Josefa kardinála Berana **Psychologie a zpovědnice** nebo **Základy pastorální psychiatrie pro zpovědníky** od Maxe Kašparů, která je (navzdory svému názvu) určená nejen zpovědníkům a studentům teologie.

Ve svátosti smíření se nám nabízí odpuštění hříchů, které by nebylo možné bez oběti, kterou učinil Pán Ježíš na kříži. Ke čtení v této souvislosti nabízíme rozjímání o umučení Páně ve vztahu ke smyslu života, jak je na motivy P.de Greeva upravil F. X. Juránek v knize **Světlo Kalvárie**. Pobožnosti křížové cesty se v našem kostele v postní době konají každý pátek. Pro soukromou modlitbu křížové cesty je však vhodný jakýkoliv okamžik a k inspiraci pro tuto modlitbu nabízí farní knihovna na dvě desítky autorů, kteří se – každý svým originálním způsobem – na křížové cestě ujímají role průvodce. Z těch neznámějších osobností jmenujme např. Karola Wojtylu, Karla Herbsta, Angela Scarana, Petra Piťhu a další. Téma kříže zakončíme nabídkou meditací nad Ježíšovými výroky na kříži a jejich vztahu ke svátostem ve spisku A.von Speyera **Slova na kříži** a především útlé avšak duchovně bohaté knihy již v úvodu zmiňovaného autora Wilfrida Stinissena **Otče, odevzdávám se Ti**. Hlavním tématem této knihy je lidská poslušnost vůči Boží vůli. Autor se zamýšlí nad cestami naprostého odevzdání - životního cíle každého křesťana. Potíže, které tento proces duchovního zrání doprovázejí, to jsou naše kříže, které nás autor učí nést v Ježíšových stopách. Knihu vřele doporučujeme!

Velikonoce jsou svátky radosti, přesto však známe spíše křížovou cestu než „cestu vzkříšení“. Kniha **Tajemství velikonoční radosti** Anselma Grüna provází světem symbolů tohoto svátku, jeho fascinujícími postavami a v padesáti duchovních inspiracích pomáhá každému, kdo chce utvářet svůj všední den ve světle Velikonoc.

„První“ neděle velikonoční je ve znamení slavnosti Zmrtvýchvstání Páně. O umučení a zmrtvýchvstání Ježíše Krista vypráví Josef Miklík ve své knize **Ježíš Kristus. Úvahy o utrpení a vzkříšení Páně** nabízíme ke čtení jako záznam kázání P. Aleše Opatrného. K nejzávažnější části novozákonního svědectví – k Ježíšově smrti a zmrtvýchvstání se dostává také druhý díl „osobního hledání Pánovy tváře“ současného papeže Benedikta XVI., knihy **Ježíš Nazaretský**. Proč Ježíš musel zemřít? Co znamená zmrtvýchvstání? A co to znamená pro nás? Odpovědi nejen na tyto otázky hledá svatý otec pro všechny čtenáře, kteří chtějí Ježíše potkat a uvěřit mu.

Druhá neděle velikonoční je svátkem Božího milosrdenství. Bůh si vyvolil sestru Faustynu Kowalskou, členku Kongregace sester Matky Božího milosrdenství, aby světu připomněla poselství o Jeho milosrdenství, tomto nejcennějším pokladu lidstva. Svátek Milosrdenství nemá být jen dnem zvláštní oslavy Boha v tomto tajemství, ale je také dnem milosti pro všechny lidi. Pán Ježíš obdařil tento svátek velikými přísliby: „Kdo toho dne přistoupí k Pramenu života, ten dosáhne úplného odpuštění vin a trestů.“ (Den 300). Ovšem je nutno být ve stavu posvěcující milosti – mít důvěru v Boží dobrotu a činnou bliženskou lásku, být po svaté zpovědi a přijmout Eucharistii.

Boží milosrdenství, jeho niterné prožívání i zvěstování světu je se sestrou Faustynou neoddělitelně spjato. Celoživotní svědectví přímo z pera této nedávno kanonizované polské řeholnice je zaznamenáno v obsáhlém spise **Deníček – Boží milosrdenství v mé duši**. Kdo by se zajímal o život a poselství apoštolky Božího milosrdenství a rád by se do něj vnořil v rámci spíše románového příběhu, nechť sáhne po knize Jolanty Sasiadekové **Faustyna neobyčejně obyčejná**, ve které se prolínají texty ze života světice s příběhem dnešních vysokoškolaček Evelíny a Katky. Kniha obsahuje cenná svědectví o životě sestry Faustyny, její dopisy i myšlenky z duchovního deníku, podobně jako další kniha nabízená farní knihovnou, a to dílko italské spisovatelky Eleny Bergadano **Faustyna Kowalská**. Ještě skromnější brožurku, která však není ochuzena ani o životopisné vyprávění či souhrn pobožností k Božímu milosrdenství nabízíme pod názvem **Služebnice Boží sestra Faustyna, apoštolka Božího milosrdenství** od Mons. Miloslava Klisze.

Boží milosrdenství se jako červená nit vine nejen životem sestry Faustyny, ale samozřejmě také celou Biblií. **Evangelium milosrdenství** od A. M. Cánopi je čtivým souborem myšlenek a modliteb vycházejících z konkrétních biblických veršů, které nám ukazují, že milosrdenství je moudrostí srdce. V knize **Nalezli jsme milosrdenství** rozebírá Christoph kardinál Schönborn poselství Boží slitovnosti v Písmu a v životě církve se zaměřením na naši dobu. Navazuje při tom na impuls papeže Jana Pavla II., autora encykliky **Dives in Misericordia** (O Božím milosrdenství), kterou nabízíme v rámci útlého a naléhavého spisku **Znamení doby**. Naši bohatou nabídku čtení o Božím milosrdenství končíme odkazem na soubor čtyřiceti krátkých zamyšlení nad významem milosrdenství v duchovním životě s názvem **O milosrdenství s Kateřinou Lachmanovou**.

29. dubna slaví církev svátek jedné z nejvýznamnějších žen církevních dějin, svaté Kateřiny Sienské. Tato učitelka církve docházela kvěčným pravdám nikoli cestou vědeckého zkoumání, nýbrž vlitým darem moudrosti. Jak se teologie prolíná s mystikou, ukazuje klasické dílo dominikánské duchovní školy, její **Dialog s Boží prozřetelností**. **Dobývat nebe**, tak zní název historicky bohatého životopisného románu L. de Wohl a o osudech této italské řeholnice a mystičky. Pěší pouť z Vyšehorek do Sieny absolvoval P.František Lízna a jeho deníkové zápisky **Pouť za sv. Kateřinou Sienskou** jsou vám v naší knihovně také k dispozici.

Svátek práce 1. května připadající letos na úterý můžeme oslavit například modlitbou a četbou knihy F. Rupperta a A. Grüna s příznačným názvem **Modli se a pracuj**. Toto benediktinské heslo totiž říká, že o podstatu jde ve všedním životě, nikoli v tichých okamžicích mystického života. Pro mnohé z nás by mohlo být pomocí k tomu, abychom vedli duchovní život právě uprostřed všedních dnů.

13. květen je v církvi zasvěcen Panně Marii Fatimské. Právě tohoto dne roku 1917 se třem malým pastýřům v portugalské vesnici Cova da Iria, v chudé pahorkaté krajině patřící pod správu obce Fatima, poprvé zjevila Panna Maria. Zjevila se v těžké době, aby dala lidem naději a ukázala cestu, jak je možné s její přimlouvou a Božími milostmi čelit hříchu, lhostejnosti a bezbožnosti. Jaký význam má tato událost pro lidstvo a pro každého z nás osobně, jak velký vliv měla Panna Maria na vývoj světových dějin ve dvacátém století a veškeré základní informace o zjevení ve Fatimě se můžeme dozvědět z brožurky **Zjevení Panny Marie ve Fatimě** od Dr. Wolframa Mantkea.

Sestra Lucie hovoří o Fatimě – vzpomínky poslední ze tří malých vizionářů zapsané ve stejnojmenné knize se podle předmluvy staly jedním z nejneobyčejnějších děl katolické

literatury současnosti. Jak se v předmluvě dále píše, jde o nejbohatší, nejživější a nejkompletnější svědectví o událostech na Cova da Iria. „*Dílo vyvolává ve čtenáři oprávněné nadšení z četby, unáší ho svým čistým a prostým stylem oživeným vznešeným náboženským citěním, a hluboce upřímným přesvědčením. Tyto vzpomínky jsou nositeli pokoje, toho nezbytného pokoje, který schází nepokojným duším těchto dní. Dobrá zpráva z Betléma zní ve Fatimě: „Nemějte strach, jsem anděl míru.“* C. Barthas zpracoval tuto látku do románové formy, aby se (již roku 1945) dostala do rukou i české mládeži, aby poznala a zamilovala si vzory opravdové víry a zbožnosti. Jeho román pro mládež se jmenuje **Pod sluncem Fatimy**.

Nejen rok 1917 má třináctý květnový den neobvyklého významu. Stejně tak se 13. května roku 1981 a 2000 udály skutečnosti, které dokreslují a podtrhují význam fatimských zjevení. Podrobnosti najdete v knihách Aury Miguelové **Fatimské tajemství a Jan Pavel II.;** a **Poslední tajemství z Fatimy (Jan Pavel II. prolomil mlčení)** od Crista Kramera.

Třináctý květen 2012 možná nepřinese žádnou zásadní událost, která by měla co do činění se zjevením ve Fatimě. V každé rodině ale tento den může být, když ne velkou slavností, pak alespoň malým svátkem. Tuto neděli slavíme totiž svátek matek. Děti mohou navštívit s tatínky či se svými staršími sourozenci naši knihovnu, vypůjčit si třeba knihu **Kytička mamince** a naučit se z ní pěknou básničku, která jistě potěší srdce každé maminky. Nejen pro ženy – maminky, ale především pro ně, zde máme několik tipů na četbu. Hana Pinknerová je autorkou fejetonů „z domácího prostředí“, které umí pohladit po duši. Ve své knize **Co Bůh šeptá maminkám**, nabízí humorný i moudrý pohled na podivuhodný svět maminek a Boží místo v něm. **Mateřství**, to je velká odpovědnost a současně úctyhodné povolání. Autorka stejnojmenné knihy, Anna Melchiorová, sama zkušená matka, se v ní dělí nejen o svou radost z mateřství, ale i o své zkušenosti, postřehy i krize. Vedle praktických rad, jak mohou ženy promyšleně splnit své každodenní úkoly s využitím možností a zdrojů, které jsou dnes k dispozici, nabízí i osvěžující pohled na duchovní rozměr mateřství. Právě toto „osvěžení“ z naší knihovny možná leckterá maminka ocení, stejně tak jako odpověď na otázku Co to znamená, být dobrou matkou a vychovat báječné děti a jak toho docílit? Sharon Jaynesová prozrazuje v knize **Být dobrou mámou – sedm rysů mateřství dobrých matek** osvědčený recept na to, jak se stát dobrou matkou. Inspirovala se „Chválou ženy statečné“, jejími vlastnostmi, jak je popisuje 31. kapitola Knihy Přísloví.

Zajímá vás, jaký vliv měla vaše matka právě na váš život nebo jaký je dopad vaší výchovy ve vztahu k vašim charakterovým kladům i záporům? Pak se začtěte do knihy Henryho Clouda **Prosím Tě, mami**, která za „tradiční“ hláškou dospívajících potomků skrývá netradiční pohled na úlohu matky při utváření osobnosti každého člověka.

V dějinách lidstva najdeme mnoho matek, jejichž děti se staly velkými syny a dcerami Božími. Tyto matky byly hlavním původcem utváření charakteru svých dětí. Věnovaly čas a energii boji proti pýše a egoismu a za lásku svých dětí k Bohu. Přehled výběru knih (nejen) pro maminky a dnešní knižní okénko končíme nabídkou souboru životních příběhů matek takových osobností jako sv. Jan M. Vianney, sv. Terezie od Dítěte Ježíše, sv. Augustin nebo sv. Marie Goretti v knize Wendy Leifeldové **Matky svatých**.

Mnoho duchovního pozvednutí a povzbuzení a spoustu příjemných chvil strávených při zajímavé četbě přejí knihovnice z farní knihovny.

■ ■ Z NOVĚJŠÍCH PŘÍRŮSTKŮ V NAŠÍ KNIHOVNĚ

Georgette Blaquiereová – Evangelium podle Marie

Kniha meditací nad biblickými texty o Panně Marii, vznikla na základě exercicií pro laiky. Snaží se biblické poselství aktualizovat pro každodenní život, proto je použitelná jak pro osobní tak i skupinové exercicie s Matkou Boží. Poprvé vyšlo 1986 a od té doby se kniha ve Francii dočkala již mnohých vydání.

Notker Wolf – Sedm hlavních ctností

Notker Wolf je po celém světě populární opat primas benediktinského řádu. Ve svých úvahách o cestě ke štěstí se přidržuje moudrostí 1500 let staré benediktinské řehole. Vypráví velmi osobně a často poeticky o svých zkušenostech se ctnostmi statečnosti, spravedlnosti, moudrosti, střídmosti, víry, lásky a naděje. Jsou to pilíře štěstí, na kterých lze založit stavbu domu života. Uvádí četné životní příklady a zároveň odkazy na Ježíšovo jednání. Každá kapitola obsahuje vtipné a kreativní úvahy k danému tématu.

Sławomir Biela – Otevřete dveře Kristu dokořán

Asi každý z nás si tuto situaci dokáže zcela živě představit, protože ji ve svém životě již několikrát zažil – stojím u dveří a klepu...

Stojím u dveří a klepu a čekám, jestli mi otevřeš a dovolíš mi vstoupit, člověče. Ano, stejně jako my klepeme a čekáme u dveří někoho, klepe a čeká u dveří našeho srdce Kristus, Bůh. Čeká se stejným napětím a očekáváním. Čeká a těší se, že se dveře otevřou, a On bude moci vstoupit a obdarovat, naplnit lidské srdce Pokojem, Světlem a Láskou.

Wanda Poltawska – Deník přátelství

Neobvyklá kniha o neobvyklém přátelství. Nejde o autobiografii ani o pouhé vzpomínky na Jana Pavla II. V této knize sledujeme autorčin duchovní život skrze zaznamenaná rozjímání, jež posílala svému duchovnímu otci Karolu Wojtyłovi, i poté, co se stal papežem. Je zde i 46 listů, kterými jí odpovídal a sdílel s ní a její rodinou svůj život.

Kniha se umístila mezi nejčtenějšími knihami v anketě čtenářů Katolického týdeníku.

Benedikt XVI. – Velké postavy středověké církve

V dalším svazku promluv papeže Benedikta XVI. při generálních audiencích dostáváme do rukou portréty nejvýznamnějších postav středověké církve. V první části se papež zabývá zakladatelskými postavami západní a východní církve do doby, než se obě části křesťanstva rozdělily, zabývá se např. i Cyrilem a Metodějem. V druhé části ukazuje na klíčových postavách i silné stránky církve té doby: rozkvět mnišství, vzdělanosti, kultury, myšlení a teologie (např. Anselm z Canterbury, Bernard z Clairvaux, clunijská reforma, zrod univerzit, románské a gotické umění). Třetí okruh tvoří významné postavy františkánského a dominikánského řádu (mj. František z Assisi, Dominik Guzmán, Bonaventura, Albert Veliký, Tomáš Akvinský). Ve čtvrté části se Benedikt XV. věnuje svatým ženám středověku, jejichž přínos pro církev byl nepřehlédnutelný (Hildegarda z Bingen, Alžběta Uherská, Kateřina Sienská, Juliána z Norwiche nebo Klára z Assisi, která si dopisovala s naší Anežkou Přemyslovnou).

Papežovy katecheze zaujmou čtenáře širí pohledu a schopností autora vyzdvihnout to, v čem postavy světců mohou inspirovat současnou církev a společnost.

■ ■ PŘEČTENÉ KNIHY NEPATŘÍ DO SBĚRU!

Pod názvem „Přečtené knihy“ (na webu na www.prectene-knihy.cz) se skrývá, jak to tvůrce myšlenky pan Josef Míček sám definuje, antikvariát náboženské literatury, který je téměř rodinnou firmou. Myšlenka tohoto specializovaného antikvariátu spočívá v umožnění dalšího využití náboženské literatury, kterou jste již přečetli a ne vždy si ji chcete natrvalo uchovat ve své knihovně. Knihy můžete antikvariátu věnovat (v případě více než 50 věnovaných kusů se po registraci v e-shopu stanete členy Klubu antikvariátu s výhodami, které toto členství přináší – viz dále). Pokud byste měli zájem knihy prodat, i to je po domluvě možné (obraťte se přímo na pana Míčka – micek.j@prectene-knihy.cz, tel. 732 261 067); s ním se lze dohodnout i na zajištění odvozu většího množství vámi nabídnutých knih. Pokud však je knih menší množství, zašlete je poštou na adresu antikvariátu: Josef Míček, Antikvariát Přečtené knihy, Ke Kulkám 56, 252 62 Statenice.

Členem klubu antikvariátu Přečtené knihy se stane každý, kdo antikvariátu věnuje minimálně 50 knih nebo kdo významným způsobem přispěje k propagaci a zviditelnění antikvariátu. Každý člen klubu antikvariátu:

- bude mít možnost nakupovat bez poštovného a balného (po dobu tří let)
- jednou za rok bude pozván na výroční večeři klubu
- bude dostávat (v případě zájmu) nepravidelný bulletin klubu.

Zájemcům doporučuji nahlédnout na web, knížek už je tam velký výběr.

Jana Vachulová

■ ■ ■ SLOVO NA ZÁVĚR

Tajemství Velikonoční radosti

...Kde Ty hledáš živého mezi mrtvými? Co máš pohřbít, protože už je to dávno mrtvé? Možná Tě napadnou dřívější konflikty, zranění, která stále ještě bolí, zklamání, která Ti ztrpčují život. Vypiš všechno, co je v Tobě mrtvé, a pohřbi to na zahradě nebo třeba v květináči. Pak na to zasej semínka květin, aby na hrobě Tvých zranění mohl rozkvést nový život. Květiny Ti budou připomínat, že se už nemáš přehrabovat v hrobě trápení svého života. Jinak bys nikdy nedošel z hrobu své minulosti k rozkvětu.

...Pokus se dnes při všem, co děláš a co Tě dnes potká, tiše si říci: „To je Pán.“ Když jdeš na procházku, řekni si: „To je Pán.“ Když jsi v práci a máš problémy se svými kolegy, měj tato slova před očima! Snad se pak i Tobě projasní bezútesná šed' Tvého života a poznáš, že na břehu Tvého života stojí Pán, který vstupuje z jiného světa do Tvého života, aby ho proměnil. Uvidíš svůj život jinými očima a ve všem vytušíš přítomnost vzkříšeného Pána. Uzdraví se Tvá rozervanost a beznaděj, Tvá marnost a rezignace.

Z knihy Anselma Grüna Tajemství velikonoční radosti
(vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2002)

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	Společenství matek	pondělí po mši sv.
	Společenství Effatha	čtvrtek 19.00 – 21.00
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	druhá středa v měsíci od 19.00	
Biblická hodina	první středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
Mládež	biřmování – příprava	středa od 19.00
	ostatní	úterý po mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
		8.00 – 11.45 (farní kavárna)
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	Pondělí a středa od 9.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	liché soboty od 14.00 – floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Římskokatolická farnost
u kostela Neposkvrněného
Početí Panny Marie

Velikonoční přání

Radostné a požehnané Velikonoce přejí
všem farníkům P. Karel Kočí, P. Vladimír Kalík,
jáhen Pavel Reumann.

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie
Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: k.koci@gmx.com

www.farnoststrasnice.cz